

Заплетканата ситуација околу преговорите за името станува беспредметна. По секој нов состанок меѓу преговарачите од двете страни и по секоја премиерско-претседателска средба во земјава, нештата стануваат сè похаотични. Оттука, можеби е најдобро сè ова да престане, затоа што преговорите кои со години Нимиц ги турка немаат излез од корсокакот. Информациите и репликите од типот дека сега Нимиц ќе понуди нов предлог, кој ќе бил Северна Македонија, почнаа да удираат на нервите. Па, Боже мој, за каков нов предлог се зборува и се пишува, кога таа придавка стана фосил во политичката реторика на посредниците и преговарачите. Очигледно е дека Нимиц е слаб дипломат, ако и по 15 години за предлогот Северна Македонија зборува како за ново решение. Тоа е невиден апсурд. Треба да се признае дека целата драма, која се создава и во Њујорк кај Нимиц, и во Скопје, и во Атина е само ставање превез на очите, прво на народите во двете земји, а потоа и на меѓународната заедница. Ништо не е поместено од веќе далечната 1991 година, кога Грција прв пат почна да негодува околу употребата на нашето единствено име - Македонија. Оттогаш наваму работите само се радикализираа, растеше националниот и националистичкиот набој, се воде рововски битки.

Денес проблемот е уште поразвиен. Само наивните можат да се надеваат дека Грција и Македонија некогаш ќе дојдат до заедничко решение за името. Ако позицијата на Атина е тврда и неменлива, ако ставот на Македонија и на Македонците е забетониран дека нема отстапка од она што природно и генетски ни припаѓа, тогаш Нимиц е вишок во приказната. Џабе везе - што велеше шегобијниот Цацко. Нимиц е само еден одвишен и непотребен дел во размонтираниот автомобил, кој тешко некој автомеханичар може да го состави.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

НАМЕСТО НЕШТО ДА ВРАТИ, ТОЈ УШТЕ ОДЗЕМА

Иако досега во преговорите се избегнуваше да се говори за идентитетот на македонскиот народ, бидејќи Грција тврдеше дека тоа не е предмет на разговор, сега нештата се менуваат од корен. Атина настојува, покрај решавањето на проблемот со името, да го затвори и прашањето на, како што вели, вештачкиот македонизам во ФИРОМ. Од еднаш оваа европска демократија, како што сама се претставува пред светот, влезе во најинтимните ходници на еден народ, дозволувај-

ќи си себеси да посегне по туѓиот дух, туѓиот ум и разум. Светската историографија не памети ваков дрзок и безличен начин, од позиција на сила да наметне стратегија која треба да претвори цела една нација во аморфна и недефинирана маса. Уште покатастрофално е тоа што т.н. меѓународна заедница не мрднува со прстот за да ги спречи фашизидните намери на земјата, која знае само да преповторува како била основоположник на европското обединување, а од друга страна

СОСЕДИТЕ ЈА ОКУПИРАА МАКЕДОНИЈА

Поголемиот дел од Македонија денес е под контрола на Грција. Според тоа, повеќе Македонци живеат во Грција, отколку во Република Македонија, која има само 39 отсто од географската територија. Кога зборувам за македонски народ, треба да биде јасно дека етнички Македонци не се само оние кои живеат во Република Македонија, туку сите етнички Македонци, кои живеат на територијата на целата географска Македонија. Уште нешто што многумина не го знаат е дека мнозинството од Македонците, кои денес се дел од македонската дијаспора, се од егејскиот дел на Македонија.

Но, и покрај тврдењата на соседите на Македонија, Грци, Бугари и Албанци, македонскиот народ од целиот регион, вклучувајќи и од териториите окупирани од Грција, Бугарија и од Албанија, бил една целина во 1903 година, во борбата против Османлиската империја за ослободување од османлиското ропство и за создавање македонска држава. Поради многубројноста на османлиската армија и недостатокот на поддршка однадвор, Македонците не успеваат во намерите, но никако не се откажуваат од борбата за слобода и независност.

Во 1991 година, оној дел од Македонија, првично окупиран од Србија, објави независност од тогашна Југославија и стана слободна и суверена држава, Република Македонија. Териториите окупирани од Грција, Бугарија и од Албанија и до денес останаа под туѓа контрола.

дел од авторскиот текст на Ристо Стефов,
објавен во American Cronicle

ИСТОРИСКОТО НАСЛЕДСТВО НА МАКЕДОНИЈА НИМИЦ САКА ДА Ѐ ГО ПОДАРИ НА ГРЦИЈА

За разлика од порано, денес Македонија има институции во кои јавното мислење изразува солидна поддршка, што зборува за нивниот легитимитет. Особено неспорен е легитимитетот на Собранието, во кое владејачката коалиција ужива апсолутно мнозинство. Наместо ваквата ситуација да буди оптимизам дека кај граѓаните е вратена довербата во системот и во лидерите, кај внимателните аналитичари јакне загриженоста, затоа што демократските елементи не се проследени со елементите на владеењето на правото. Затоа, сликата за перспективите на македонската демократија станува многу полоша со откривањето на тенденцијата на јакнење на Орвеловските елементи.

Билјана Ванковска

да спроведува софистицирани форми на национал-социјализам. Многу пати досега низ децении наназад се покажало дека проблем со сила и со злоупотреба на позиција на сила не се решава. Напротив, силецијата секогаш бил оној кој губи и на крајот ги сноси последиците.

Ретко кој веруваше дека Македонија ќе ги издржи ударите кои со години ни ги наметнуваат соседните пропаганди. Веруваа само дека за година или две власта во Скопје ќе потклекне, ќе ги прифати ултиматумите на Софија, Атина или на Белград, и на тој начин долгогодишните проблеми ќе се решат. Но, се покажа дека Македонија е тврдиот лешник во устите со расипани заби на нашето опкружување. Нивниот дискриминаторски однос кон Македонците ги доведе пред највисоките европски и светски казнени установи, за да објаснат зошто и во XXI век се служат со облици на асимилација и на нацизам, кон одредени малцинства, односно народи.

Но, и тоа не е доволно за да се свестат белосветските дипломати кој е во право, а кој во криво, кој ја зборува

вистината, а кој лагата. Изјавите на Шефер дека требало да разбереме оти Грците се членки на ЕУ и на НАТО, а ние не, па затоа не сме смееле да креваме многу врева, е директен обид на дипломат од висок ранг да покаже дека силата, а не правото е таа која денес владее со светот. Но, да се вратиме на она што сега Грција како нова тема го отвора пред Нимиц - идентитетот на Македонците.

НИМИЦ - ЏАБЕ ВЕЗЕ

Сега сите требало да исчекуваме медијаторот од Њујорк да ги даде насоките како да се испочитуваат прашањата за описот на македонската нација и јазикот, а во исто време Грција да не почувствувала загуба за своето историско наследство. Ова била рамката во која деновиве се движел Нимиц.

Eeeeeej, па што е ова? Кој има право

Не се корисни јавните несогласувања меѓу државно-владиниот врв. Сè ова дополнително ќе ја комплицира оценката за политичкиот дијалог во Македонија во октомврискиот извештај на Европската комисија за напредокот на земјата. Извештајот ќе ги покрие сите области во кои е направен напредок, како и тоа што останува да се сработи. Во интерес на државата е промоција на најдобриот пристап во изнаоѓање на компромисно решение прифатливо за Македонија и за Грција.

Ерван Фуере

да дава описи, придавки и додавки, да измислува некакви кирилични или латинични транскрипции за нечие постоење? Дали посредникот е стручен и овластен да излегува од колосекот од кој не се решиле да скршат ниту најголемите мислители и познавачи на меѓународно-правните норми и начела? Која е таа будала која може да се согласи со промена на тој дел од атрибутите на нашето постоење? Велам будала, затоа што само несовесен и

МОЖЕН ЛИ Е КОМПРОМИС ЗА НЕВОЗМОЖНОТО?

Не ме прави среќен ветото кое Грција го стави за влезот на Македонија во НАТО. Македонија е земја на која би сакал да ѝ помогнам. Таму имаше проблеми, но ги решаваат. И Грција е важен сојузник на САД. Се надевам дека двете земји ќе бидат способни да ги решаваат проблемите. Споровите, како овој со името, треба да бидат решени со компромис, за да можеме понатаму да продолжиме со поважни работи. Тешко е да се каже дали по изборите во САД ќе следува промена на курсот на политиката кон Македонија. Мислам дека најголемиот дел од надворешната политика е натпартиски и би очекувал односите меѓу САД и Македонија да продолжат, независно кој ќе биде избран за претседател.

Елиот Енгл, демократски конгресмен од Њујорк

Грчката позиција за името е неприфатлива, бидејќи има договор, според кој, прашањето за името не е пречка Македонија да стане дел од меѓународните организации. Сметам дека ЕУ и НАТО мора да се обидат да влијаат врз Грција и на крај да биде постигнат компромис. Според Европскиот парламент треба да се смири дискусијата во врска со прашањето за името и да се најде решение за две прашања - прво, за почеток на преговори за членство во ЕУ и второ, што е, исто така, многу важно, да се постигне договор за членство во НАТО.

Анџелика Бер, европатеник

умствено хендикепиран човек може да помисли на таков финиш од преговорите.

Очигледно е дека целата авантура на медијаторот ќе доживее фијаско, затоа што ниту еден од неговите предлози не може да помине ниту под развој на сè поизвесното референдумско изјаснување на македонските граѓани по тоа прашање. Џабе везе.

Уште поиронично е тоа што бизнисменот во улога на медијатор, сега се појавува во улога на некој историски експерт. Имено, настојувал конечното решение меѓу Атина и Скопје да биде такво што Грција не смеела да почувствува загуба за своето историско наследство.

Смешно или трагично?

За какво историско наследство зборува Нимиц? Да, меѓу редови може да се прочита дека станува збор за наследството кое наводно Грција го има во доменот на Македонија како гео-

графска територија и македонизмот како појава. Со ваква изјава посредникот целосно се става на страната на јужниот сосед, штом однапред без анализи и согледувања ѝ ја припишува античката македонска генеза на Грција.

Ова е огромен реторички удар врз македонската позиција во преговорите. Македонската страна на ова треба веднаш да реагира, бидејќи една од заложбите на македонските преговарачи е заштита на македонскиот идентитет преку историската генеза на Македонците, која датира уште од античко време. Оттука, Нимиц не може и не смее историското наследство на македонизмот да ѝ го подари на олигархијата на Бакојани и Караманлис. Едноставно, тие немаат ништо ниту со денешниот, ниту со историскиот македонизам. Тој им е потребен само во обидите да го задржат националниот адреналин кај грчките граѓани, затоа што знаат дека само со национализмот можат да опстојат на

владајачкиот трон. Сè друго им бега од раце. И економијата, и корупцијата и стандардот на граѓаните им излегоа од нормалните рамки на едно државно општење. Најдобро знаат да пливаат со измислениот проблем за Македонците и нивната историја.

Доколку Метју Нимиц малку подобро ја разбираше дипломатијата, досега тој ќе умееше да го реши спорот. Навреме ќе ја осуетеше грчката иредентистичка пропаганда, навреме ќе ја осознаеше потребата на Владата на Караманлис дека му е неопходен меѓудржавен спор за да го дефокусира вниманието на домашната јавност од криминалитетот во кој тој и неговите западнале. Доколку ги знаеше тие работи, а ги знае, и ако ги применеше светските стандарди при решавањето на ваков ирационален спор, во тој случај денес меѓународното право ќе беше издигнато на пиедестал. На ваков начин тоа е само обесено како крпа на столбот на срамот.